

Skatteministeriet

5. september 2014
J.nr. 13-0250471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 200 - Forslag til Lov om ændring af virksomhedsskatteoven (Indgreb mod utilsigtet udnyttelse af virksomhedsordningen ved indskud af privat gæld m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 33 af 3. september 2014.

Benny Engelbrecht

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte følgende eksempler?

Eksempel 1

En selvstændigt erhvervsdrivende indtrådte i 2005 i virksomhedsordningen. I samme år købte vedkommende en fast ejendom til privat benyttelse. Ejendommen blev finansieret dels med et lån på 600.000 kr. i et pengeinstitut, dels med et afdragsfrit realkreditlån på 2.400.0000 kr. I forbindelse med lånet i pengeinstituttet underskrev den selvstændige de almindelige forretningsbetingelser, der bl.a. gav pengeinstituttet modregningsadgang. I 2015 indestår der 600.000 kr. på en virksomhedskonto. Lånet på 600.000 kr. er uændret. Da der ikke er stillet privat sikkerhed for lånet beskattes virksomhedsejeren i 2015 af 600.000 kr.

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at denne person beskattes?

Eksempel 2

En person stiftede i 2005 et selskab med en kapital på 600.000 kr. I samme år købte vedkommende en fast ejendom til privat benyttelse. Ejendommen blev finansieret dels med et lån på 600.000 kr. i et pengeinstitut, dels med et afdragsfrit realkreditlån på 2.400.0000 kr. I forbindelse med lånet i pengeinstituttet stillede personen anparterne i selskabet til sikkerhed for lånet på 600.000 kr. I 2015 indestår der 600.000 kr. på en konto i selskabet som eneste aktiv. Lånet på 600.000 kr. er uændret. Personen beskattes ikke i 2015 af denne sikkerhedsstillelse på 600.000 kr.

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at denne person ikke beskattes?

Svar

Udgangspunktet er, at det forhold, at et pengeinstitut har en generel modregningsadgang, ikke er nok til, at aktiver, der indgår i virksomhedsordningen, anses for at være stillet til sikkerhed for privat gæld.

Som det fremgår af høringsskemaet vil en generel modregningsadgang dog under særlige omstændigheder kunne anses for at være en sikkerhedsstillelse.

Forudsættes det i eksempel 1, at arrangementet med pengeinstituttet har en sådan karakter, at der efter en konkret vurdering er en klar sammenhæng mellem muligheden for at optage lånet og indeståendet på virksomhedens driftskonto, vil en sådan modregningsadgang anses for at udgøre en sikkerhedsstillelse. Under denne forudsætning er det i overensstemmelse med lovforslagets formål, at personen i situationen beskattes, fordi vedkommende har finansieret en del af den private ejendom med lavt beskattede midler.

Dette vurderes rimeligt.

Situationerne i de to eksempler kan ikke sammenlignes. Dette skyldes valg af organisationsform. Der er fordele og ulemper ved at vælge den ene organisationsform frem for den anden.

F.eks. giver virksomhedsordningen mulighed for at overføre underskud til modregning i lønindkomst – herunder også hos en evt. ægtefælle – eller modregne underskud i tidligere års opsparede overskud. Disse muligheder eksisterer ikke, hvis virksomheden drives som aktie- eller anpartsselskab. Der findes ingen aktier mellem den selvstændige og virksomhedsordningen, sådan som der er mellem hovedaktionæren og dennes selskab. En hovedaktionær har valget mellem at sælge aktierne eller aktiverne i sit selskab. Denne mulighed har en selvstændig i virksomhedsordningen ikke. Fordele og ulemper hænger således som sagt sammen med organisationsform og de to situationer kan derfor ikke sidestilles.

Det er derfor min opfattelse, at det er rimeligt, at personen i eksempel 2 ikke beskattes.